

Valul gândului visător

Daniel Vișan-Dimitriu

A fost o atingere fină,
Urmată de-atingeri de gând
Și vise, apoi, ca și când
Veneau cu aceeași lumină

Și-n toate-mi erai o plutire
De înger pe aripi de dor,
În toate și covârșitor,
Eram cucerit de iubire.

Iar tu, coborându-mi din vise,
Veneai să mă prinzi în priviri
Și-n brațe-ncepând biruiri
A porților încă închise.

Pășeai prin tărâmul în care
Un suflet, al meu, aștepta
Pe-aceea ce-n el va putea
Să fie ca valul în mare,

Să-l scoată din pacea adâncă,
Din crezul de vânt muritor,
Să-l facă un gând visător,
Cioplind nemurirea-i în stâncă.